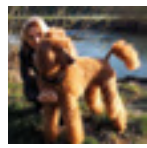

ANKETA: Jaké dobré skutky a laskavosti vám dávají smysl?

Hanka a Arwen: Skoro celý svůj pracovní život jsem prožila v zoologické zahradě Olomouc. Po odchodu do důchodu jsem se rozhodla udělat si canisterapeutický kurz. Mám fenku velkého pudla Arwen, která je pro canisterapii velmi vhodná. Je poslušná, hodná k lidem a v neposlední řadě krásná. Řekla jsem si, že tak úžasnou fenku si nemůžu nechat jen pro sebe, a chci i ostatním lidem umožnit, jak se říká, „užít si ji“. Pod hlavičkou dobrovolnické organizace JIKA „náš tým“ téměř tři roky docházela do MŠ, ZŠ a Praktické školy pro děti s vadami sluchu. Nyní pravidelně docházíme do LDN pro veterány ve Vojenské nemocnici na Hradisku. Pacienti mohou Arwen hladit, dávat jí pamlsky, někteří mají zájem i o tzv. polohování. Arwen s nimi leží v posteli a předává jim svým teplem energii. Mezi tím si spolu povídáme... S mnohými pacienty jsem se spřátelila, řada z nich se na nás s Arwen těší.

Ondra: Již řadu let mám jednu velkou radost, a to pomoci druhým, kteří jsou nemocní nebo v ohrožení života a potřebují transfuzi krve. Je to úžasný pocit. Cítit, že darem krve daruji potřebným život nebo zdraví. Je to dar přímo z člověka druhému a být se dárce a příjemce nikdy nepoznají, přesto jsou oba rádi, že si vyměnili krev. Je rovněž úžasné, kolik takových bezpříspěvkových dárců je a jak je těší se potkávat na transfuzním oddělení Fakultní nemocnice, kde je tak úžasná atmosféra, že je to láka opět tam vyrazit. Jsem rád, že se mi podařilo k darování krve přivést i několik nových dárců a také pomoci zorganizovat hromadný odběr v zaměstnání, který se opakuje již několik let.

Danka: Jako smysluplný počin poslední doby pokládám své připojení se k organizaci Sázíme stromy, z.ú., která prostřednictvím nás - koordinátorů - realizuje výsadby stromů na obecních pozemcích. Hlavním cílem je „ozelenit“ plochy veřejně dostupných prostranství původními druhy stromů. Líbí se mi vědomí, že navazují na tradici třešňových, ořešákových a jiných jedlých alejí, že se podílím na dosadbách stromů v parcích, nebo že mohu zakládat remízky mezi poli. A jako velice smysluplný mi připadá i výběr těch, kdo konečnou výsadbu provádí. Jsou to totiž, pod odborným vedením, nejčastěji obyvatelé daných obcí, díky čemuž mohou prohlubovat pouto s krajinou, ve které žijí.

(K) zamyšlení

Za myšlení se člověk nedostává lehce – a přitom jedině za myšlením lze najít radost, lásku, soucítění, krásu bezprostřednosti, která nic neočekává a prostě je.

Za myšlení se dostaneme jen, když se každý náš vdech stane pramenem, z něhož k nám proudí vědomí sounáležitosti s bolestí existence, a každým výdechem vracíme světu bezvýhradnou lásku, která začíná tam, kde myšlení končí.

Ne Descartesovo „Myslím, tedy jsem“, ale spíše „Jsem, přestože myslím!“.

J.

Představujeme: Maltéžská pomoc

Maltéžská pomoc je obecně prospěšná společnost založená Českým velkopřevorstvím suverénního řádu maltéžských rytířů. V Olomouci působí od roku 2003 a věnuje se poskytování sociálních služeb, zvláště osobní asistenci (r. 2019 celkem 16 650 hod. přímé péče v domácnostech), dále pomoci rodinám s dětmi, seniorům, osobám se zdravotním postižením nebo třiceti rodinám pěstounů. Realizujeme dobrovolnické programy a propojujeme tak potřebné s ochotnými „dárci času“ (v r. 2019 celkem 180 dlouhodobě zapojených dobrovolníků v Olomouci). Základním cílem naší činnosti je pomoc osobám v začlenění se do života společnosti, zmírňování sociální izolace a samoty. Jsme tu pro všechny, kteří potřebují pomoc, ale i pro ty, kdo chtějí pomáhat.

Vydala: Radostná Olomouc, Sokolská 44, Olomouc, 77900. Další zajímavé informace najdete na www.radostnaolomouc.cz. Kontakt: pavla@radostnaolomouc.cz. Náklad 1500 ks, duben 2020. Grafika: Jana Kudrnová Kloučková / www.janakudrnova.com, podporuje: VICTORIA Language Agency.

Radostná Olomouc

„To největší potěšení spočívá v rozdávání potěšení druhým. Gratis pro Deo!“

Jade

Na fotografii je vidět čelní část Kláštera Hradisko, který je od roku 1995 národní kulturní památkou. Tato majestátní stavba byla založena v roce 1078 a původně byla benediktýnským, později pak premonstrátským klášterem. V 17. století byla renovována do barokního slohu a zachovala si svůj vzhled až do dnešních dnů. Od roku 1802 je Klášter Hradisko využíván jako vojenská nemocnice. Památním pietním místem nerozlučně spjatým s vojenskou nemocnicí je nedaleký černovírský hřbitov, který od roku 1869 sloužil jako vojenský hřbitov. Za první světové války zde bylo pohřbeno více než tři tisíce vojáků třinácti národností a leží tu i příslušníci československé armády. Na jednom hřbitově jsou pochováni vojáci křesťanského, muslimského, pravoslavného a evangelického vyznání, což je symbolem pomíjivosti pozemských hádek a názorových rozdílů.

Text a foto: Jaroslav Polák

Úvodník

„Lidi by k sobě mohli být slušní a laskaví po celý rok. Ale kde na to mají brát čas?“, ptal se český klasik kresleného vtipu.

Třeba teď, když se nám jej dostává jako nikdy předtím...

Co zjišťujeme o sobě, o svých blízkých, přátelích či spolu-pracovnících?

A až se zase kina, divadla, obchody i hranice otevrou, vzpomeneme si, že jsme dostali příležitost dělat věci jinak, měnit je i sebe k lepšímu?

Přeji nám všem sílu a odvalu ke změnám, byť by byly jen malé. I málo stačí. Když máme čas...

Pavlaína Zadorožná

Jarní téma: LASKAVOST

První, co mě napadá je, že ve slově laskavost je ukryta láska. Tedy skoro celá, chybí jí jen čárka. Zdá se mi také, že laskavost není vlastnost, kterou někdo má a někdo ne. Je to spíš stav mysli nebo vědomí. A jsou situace, kdy i největší bruchoun se ukáže jako laskavý člověk.

Láska i laskavost jsou ženského rodu a je to tak v pořádku. Myslím, že většině z nás se při zaslechnutí slova laskavost vybaví jako první usměvavá tvář ženy, která pro nás hodně znamená nebo znamenala. A ten úsměv evokuje další aspekt laskavosti: radost z dávání i přijímání. Ale abychom byli vyvážení, rodným bratrem laskavosti je soucit. Nikoliv soucit ve smyslu politování, protože to prospěje jen málokomu. Sou-cit v pravém smyslu slova, tedy pocit sounáležitosti. Vědomí vnitřní propojenosti. A právě soucit je to, co pro mě odlišuje laskavost od vlídnosti. Vlídlost je krásná, ale laskavost je ještě trochu něco jiného. Být laskavý zahrnuje v sobě i plnou pozornost, a to znamená věnovat někomu čas. A věnovat znamená darovat. Nic za to nechtít. A to není jen tak, čas jsou přece peníze... Nebo je to přece jen jinak?

S laskavostí (jako s mnoha dalšími věcmi) je dobré začít u sebe. Je to nejlepší lék proti vyhoření. Člověk těžko může dlouho dávat ostatním něco, co není ochoten dát sám sobě. Laskavost je jednou z energií, které drží lidský svět pohromadě. A energie nemůže jen tak zmizet.

Pošlete ji do světa a ona se vám vrátí třeba i odjinud, když ji sami budete nejvíc potřebovat.

Petr Novotný

„Teď když jsme se naučili létat v povětrí jako ptáci a potápět se jako ryby, zbývá už jen jediné — naučit se žít na zemi jako lidé.“ George Bernard Shaw

Olomoucké příběhy, které inspirují.

Jaké dobré skutky a laskavosti vidíte kolem sebe?

Jan Hálek

Pracuje jako dětský neurolog na Novorozeneckém oddělení FN Olomouc, vedoucí lékař dětského paliativního týmu Nejste sami-mobilní hospic, místopředseda výboru sekce dětské paliativní péče ČSPM ČLS JEP. Skromný a milý člověk, profesionál s velkým srdcem a obdivuhodnou lidskostí.

Ať už dnešní svět vypadá jakkoliv, dobrých skutků a laskavostí je tolik! Napadají mě dvě věci, jedna na první pohled velká, na druhý pohled tisíce drobných. Ačkoliv těžko říct, co je důležitější...

Tu první věc, kterou bych chtěl zmínit, je existence organizace Zlatá rybka, kterou financuje zcela ze svých příjmů jeden manželský pár a která plní přání vážně nemocným dětem. Moc si vážím toho, že u nás jsou lidé, kteří dávají své prostředky takovýmto způsobem, téměř anonymně, jen pro věc samotnou.

Ta druhá věc - mám moc rád, když kdokoliv kolem sebe umí šířit radost a dobrou náladu. A je zcela jedno, jestli jde o laskavou větu u pultu v obchodě, v úřadu nebo v ordinaci. Jaký to má smysl? Obrovský.

Magda Mečkovská

Má smysl dělat dobré věci, laskavosti nebo různá potěšení pro druhé lidi? Určitě má. Myslím, že v tom se ukáže naše srdce, v tom se dají také věci do pohybu. Je to jako domino. Ťuknete do první kostky a už jen sledujete, kam až se ten pohyb dostane.

Nejvíce mě baví dělat dobré věci jen tak bez očekávání, že se mi to vrátí. Pak by to vlastně ten dobrý skutek ani nebyl dárek, ale obchod – něco za něco. Dělat to prostě jen tak, bez podmínek a nezištně. A možná to ten dotyčný „vrátí“ tím, že zase udělá dobrý skutek pro někoho dalšího – pošle to dál.

Vzpomínám si, že když jsem byla nemocná, byla jsem zahrnuta spoustou takových laskavostí. Ať už to bylo něco dobrého k jídlu, dárky a třeba vitamíny nebo slova povzbuzení, esemesky, telefony nebo návštěvy.

Také v Rodinném centru Provázek, kde pracuji, to tak funguje. Maminky si předávají různé rady a doporučení, prakticky si pomáhají, vyměňují si oblečení nebo další věci kolem dětí. Do centra jsme také dostali od rodičů hodně praktických věcných darů, ať už na Vánoce nebo jen tak během roku nebo při příležitosti přestěhování se na nové místo.

Bez laskavostí, drobných dáreků, radostí, dobrých skutků by svět byl dost všední a šedivý. Dlouhé dny bez slunka. A tak věřím, že s přicházejícím jarem se i v nás probudí ta touha dávat. Blíží se Velikonoce a ten největší dar z nebe jsme přece už dostali.

Michal Umlauf

Někdy s nadsázkou říkám, že Maltéžská pomoc je „mladá nezisková organizace“, která už 900 let pomáhá potřebným. To, co je skryto v hloubce řádové tradice maltéžských rytířů, to, co zůstává pořád aktuální a „mladá“ už 900 let, je jasné vědomí, že pomoc člověku se musí dotýkat tělesné, duševní i duchovní sféry, a navíc v tom hrají důležitou roli vztahy, bez kterých nedokážeme vlastně ani žít. Na to všechno se snažíme v Maltéžské pomoci myslet, proto propojujeme profesionální sociální služby s dobrovolnictvím. Mimochodem dnešní pojetí zdravotnictví a sociální práce hovoří o komplexní nebo holistické péči, takže se vlastně vrací k osvědčeným kořenům.

Mám velkou radost z toho, že se k Maltéžské pomoci připojují lidé laskaví a všímaví, což je podstatou dobrovolnictví. Moc si jich vážím. Dobrovolník je člověk, který laskavost nenechává uzavřenou v sobě, ale dává jí prostor vyjít ven, a navíc se to většinou děje ve skrytosti. Loni jsme evidovali 16 tisíc dobrovolnických hodin věnovaných konkrétním lidem. Neběhá vám z toho čísla „pozitivní mráz“ po zádech? Matka Tereza to krásně vystihla tímto citátem: „To, co děláme, je méně než kapka v moři, ale bez této kapky by tady něco chybělo.“ Ať se nám všem daří být touto „kapkou“.

Martin Řezníček

Již několik let pracuji ve SPOLU Olomouc, kde se setkávám s lidmi se zdravotním postižením, jak zní ustálený termín. Jedna moje klientka říkala, že má důchod, protože není tak chytrá jako ostatní. Pracuji s lidmi, kteří nezřídka řeší základní životní potřeby. Ale při jejich řešení naráží na své limity a často na nevstřícný přístup svého okolí, ve kterém přetrvávají obavy ze zjevných, ale často i jen domnělých jinakostí. A nezřídka se setkávám s tím, jak dokáže být svět vůči těmto lidem nelaskavý a někdy až zlý. Co tedy napsat na danou otázku? Že je fajn, když je na nás někdo přívětivý na úřadu nebo na personálním oddělení nějaké firmy? Že někdo věnuje čas tomu, aby si alespoň vyslechl problém, který řešíme? To by přece mělo být normální. A pak mi to došlo. Každý den se mi dostává veliké laskavosti od lidí, se kterými pracuji. Dnes a denně mi nastavují zrcadlo o tom, jak vlastně snadný život mám. Řečeno slovy pana Jirotky, že mám kamna, která sice trochu kouří, ale hřejí, a že je konec konců v mé moci, aby jenom hřála. A tak bych rád touto cestou poděkoval svým klientům za jejich velikou laskavost.

Kateřina Šteinerová

Kolem sebe vidím spoustu laskavosti právě v charitním obchodě Dobrodruhá, ve kterém pracuji. Celý její smysl je totiž postavený na děláni dobra. Ať už jde o zapojení klientů Střediska Sv. Vincence, podporu chráněných dílen a lokálních tvůrců nebo nabízení druhé šance věcem a oblečení, které přišly o svého původního majitele. Nákupem v Dobrodruhé tedy člověk udělá hned dva dobré skutky – sám k sobě je laskavý a pořídí si něco pěkného, co mu bude dělat radost, a zároveň podpoří projekt, který má smysl a přesah. A právě tento přesah, to děláni dobra, mi dává smysl a je pro mě motorem v mé práci, obzvláště ve chvílích, kdy má člověk pocit, že už nemůže. Vracet se ke smyslu a znovu ho nacházet je vždycky velká úleva, protože člověk ví, že jde správným směrem.

A jak jsme na tom s dobrovolnictvím a pomáháním dnes? Odpovídají zástupci neziskových organizací.

„Velmi nás překvapil nebývalý zájem dobrovolníků. Během 14 dní se přihlásilo na 140 dobrovolníků. Podílí se na zajišťování bezpečí nejen pro naše klienty, ale pro všechny občany města Olomouce, kteří se díky pandemii dostali do těžké situace. Pomáhají s nákupy seniorům, distribucí potravinové pomoci, ve spolupráci s klienty vyrábějí a distribuují tisíce roušek, tvoří velikonoční přáníčka seniorům a někteří se stali pravou rukou koordinátorům. Aktuálně se připravujeme na odstartování nové činnosti, kde budou dobrovolníci pomáhat dětem s učením na dálku.“

Milada Malíšková, Charita

„V Maltéžské pomoci dobrovolníci hrají důležitou roli v pomoci a podpoře našim klientům, ať už to jsou rodiny s dětmi, senioři, osoby se zdravotním postižením či osoby ve výkonu trestu. Je krásné vidět, jak dobrovolníci odměnou za svůj věnovaný čas a pozornost druhému mají radost z výjimečných setkání a pocit užitečnosti ze smysluplné činnosti a pomoci druhému. Chtěla bych povzbudit všechny váhající, kteří vnímáte touhu pomáhat - nebojte se hledat příležitosti, pomoc druhým v jakékoli podobě je obohacující pro obě strany a dělá náš svět lepším.“

Jaroslava Stoklasová, Maltéžská pomoc

Máme přes 300 klientů, osoby se zrakovým postižením, a dobrovolníky využíváme nejvíce pro účely doprovodů klientů na naše akce, na úřady či k lékařům. Rovněž jejich pomoc využíváme při různých osvětových a charitativních akcích, například obsluha stánku, drobný prodej při Majálesu atd. Nejvíce nám pomáhají studenti v období semestru či aktivní senioři. V budoucnu bychom přivítali dobrovolníky hlavně v oblasti marketingu - grafika, video, pomoc s realizací charitativních akcí.

Tomáš Helísek, Tyflocentrum Olomouc

Ročně se v našem dobrovolnickém centru připraví na dobrovolnickou práci 80-100 uchazečů. Tito úžasní lidé svou pomocí přinášejí radost opuštěným, nemocným a starým lidem, tělesně postiženým, pacientům hospitalizovaným v nemocnicích, dětem ze sociálně narušeného prostředí, kterým i ve velké míře pomáhají s učivem apod. Svůj věnovaný čas a energii nabízejí dobrovolníci bez potřeby uznání a díků. V dnešní době je dobrovolnická práce více než jindy potřebná, a to zejména při pomoci starým a opuštěným lidem, kteří se nemají na koho obrátit, když potřebují pomoc. A jsou to zase dobrovolníci, kteří bez ohledu na své pohodlí a v neposlední řadě i v ohrožení zdraví jdou a nezištně, skoro i anonymně pomáhají.

Katrin Křupková, Jiří Lang, JIKA – Olomoucké dobrovolnické centrum